

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Penitencjarystyka		10.4.0531	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
null			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Prawa i Administracji	Kryminologia	forma	stacjonarne
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
ppłk Leszek Urbanowicz			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Wykład		20 h wykładu - 0,5 ECTS	
Sposób realizacji zajęć		40 h praca własna studenta - 1,5 ECTS	
zajęcia w sali dydaktycznej			
Liczba godzin			
Wykład: 20 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2017/2018 letni			
Status przedmiotu	Język wykładowy		
fakultatywny (do wyboru)	polski		
Metody dydaktyczne	Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne		
	Sposób zaliczenia		
	Zaliczenie na ocenę		
	Formy zaliczenia		
	- egzamin pisemny testowy		
- Dyskusja	- egzamin pisemny (dłuższa wypowiedź pisemna / rozwiązanie problemu)		
- Rozwiązywanie zadań	Podstawowe kryteria oceny		
- Wykład konwersatoryjny	obecność na zajęciach, aktywne uczestnictwo, zdanie egzaminu końcowego		
- Wykład problemowy			
- Wykład z prezentacją multimedialną			
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Wszystkie zakładane efekty kształcenia weryfikowane w trakcie zajęć oraz podczas zaliczenia przedmiotu.			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
brak			
B. Wymagania wstępne			
brak			
Cele kształcenia			
Celem zajęć jest przekazanie podstawowych informacji o funkcjonowaniu instytucji penitencjarnych, metodach oddziaływań psychologicznych oraz wpływie izolacji więziennej na funkcjonowanie człowieka.			
Treści programowe			
Wprowadzenie w problematykę psychologii penitencjarnej.			
Krótki zarys organizacji więziennictwa na świecie i w Polsce.			
Cele i zasady wykonania tymczasowego aresztowania.			

Cele i zasady wykonania kary pozbawienia wolności.
Wieżenie jako instytucja totalna.
Wpływ izolacji więziennej na funkcjonowanie człowieka.
Charakterystyka społeczności osadzonych.
Zadania psychologa więziennego.
Środki oddziaływania na skazanych.
Rola i zadanie oddziałów terapeutycznych.
Podkultura więzienna.
Podstawy funkcjonowania Służby Więziennej.
Przygotowanie skazanych do opuszczenia zakładu karnego. Pomoc postpenitencjarna.

Wykaz literatury

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):
- A.1. Ciosek, M. (2000). Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa, Wydawnictwo Prawnicze PWN.
 - A.2. Machel, H. (2003). Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna. Gdańsk, ARCHE.
- B. Literatura uzupełniająca
- Kosewski, M. (1985). Ludzie w sytuacjach pokusy i upokorzenia. Warszawa, Wiedza Powszechna.
 - Niewiadomska, I. (2007). Osobowościowe uwarunkowania skuteczności kary pozbawienia wolności. Lublin, Wydawnictwo KUL.
 - Piotrowski, A. (2010). Stres i wypalenie zawodowe funkcjonariuszy Służby Więziennej. Warszawa, Difin.
 - Przybyliński, S. (2006). Podkultura więzienna. Wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”

Efekty kształcenia

(obszarowe i kierunkowe)

Student orientuje się w podstawowej problematyce psychologii penitencjarnej, potrafi wskazać najważniejsze obszary pracy psychologa.

Wiedza

Po ukończeniu przedmiotu student potrafi:
Streścić historię więziennictwa na świecie i w Polsce,
Opisać zasady funkcjonowania instytucji penitencjarnych,
Wy tłumaczyć procesy i zachowania charakterystyczne dla sytuacji uwięzienia,
Rozróżnić typy osadzonych,
Opisać rodzaje instytucji penitencjarnych oraz systemy wykonywania kary pozbawienia wolności,
Scharakteryzować metody oddziaływań penitencjarnych.

Umiejętności

Po ukończeniu przedmiotu student potrafi:
Porównać klasyczne i współczesne systemy penitencjarne,
Zaprojektować program oddziaływań korekcyjnych,
Przewidywać motywy i konsekwencje zachowania osadzonych,
Wykrywać procesy zachodzące w grupie,
Oceniać postępy resocjalizacyjne,
Prognozować zachowanie osadzonych.

Kompetencje społeczne (postawy)

Po ukończeniu przedmiotu student potrafi:
Pracować samodzielnie z osadzonymi,
Wykazywać kreatywność przy konstruowaniu programów korekcyjnych i terapeutycznych,
Troszczyć się o prawidłowy proces diagnozy, oddziaływania i oceny zachowania osadzonych,
Angażować się w pracę oddziałów penitencjarnych,
Wykazywać odpowiedzialność za efekty resocjalizacji.

Kontakt

leszek.urbanowicz@sw.gov.pl